

дворжевича" и что организаторы повстания стояли въ связи съ Загребомъ. Сколько въ тоймъ донесеню правды покажется. Что однажды до подобныхъ вѣстей не належитъ привязывать за великимъ ваги, се неизвестно. Кто слѣдивъ за розвоеемъ выпадковъ, что склалися на теперѣшну "справу хорватску" и кто видѣвъ, якъ относилися до хорватско-мадарскаго спора мадарскій шовинисты, сей легко зрозумѣе властиву цѣль и тенденцію такихъ сенсаційныхъ телеграмбовъ. Щобъ пригласати троха Хорватовъ, которыхъ бестактный поступокъ директора скарбу Давида дѣлкнувъ до крайности и споводу вавъ звѣстку аферу съ таблицами, задумало правительство внести въ угорскому парламентѣ отпѣвдне предложеніе. Съ симъ внесенiemъ выступить, якъ звѣстю, президентъ министрѣ Тисса, и мимо великимъ ваги, яко онъ тѣхъится въ Угорщинѣ, иѣдти противъ его предложенія завзяту агитацию, а болѣша часть бѣдниковъ, записавшихъ до голосу противъ внесенія, марковала при дебатѣ то, что ось то Хорватамъ не ходитъ совсѣмъ о пытанье языкове, бо ихъ аспираціи сагаютъ далеко поза границы угорской державы. Коли отже парламентъ гомонѣтъ рекриманіями противъ Хорватовъ, думавъ Pester Lloyd зробити мадарскій шовинистамъ такожъ прислуку, вижуши "справу хорватску" съ аляриующимъ донесенiemъ о организаціи формального повстанія и здискредитовати ще болѣше хорватскіе пытанія.

(Справа хорватскихъ выѣвѣокъ) въ угорскомъ сеймѣ вже покончена и резолюція Тисса принятъ 187 голосами противъ 105. Резолюція тая внесена буде до палаты высшої, а тамъ отбудется надѣю нарада и буде заразъ такожъ принятая. Тисса обѣцавъ Хорватамъ, что заразъ по одобрению сен. резолюціи повѣдомить правительственнаго комисара въ Загребѣ, чтобы казавъ поздѣймати выѣвѣски съ подобными написими; такъ само повѣдомитъ такожъ и министръ фінансовъ всѣ славянскіи уряды, въ которыхъ находятся такіе выѣвѣски. Чи заразъ по сѣмъ будуть выѣвѣши выѣвѣски безъ написей, че не знати. Кажуть, что се наступитъ трохи позѣйше, чтобы не дати симъ причини до новыхъ непорядковъ. Мимо тога ситуация въ Хорватіи все ще дуже неспѣва, бо доносять, что выѣвѣски безъ надписи стоятъ вже предметомъ новыхъ агитаций. Здається, что выѣвѣшнѣе новые выѣвѣокъ мае послужити мѣрою успосленія Хорватовъ. По залагодженю сен. справы мае залагодитися справа правительственнаго комисара, сей мае бути откликанъ, а на его мѣсце мае знову бути установленъ банъ хорватскій. Позаякъ однажды справа хорватскаго бана що дуже притихла, то здається, что правительство на теперъ ще не думаетъ покликавати бана и заменене лишь однога зъ секційныхъ шефовъ его заступникомъ. — Тисса супровождає цѣса до Сегедину и передаетъ тамъ черезъ колька днѣвъ.

(Въ соймѣ моравскому) виѣсъ посолъ Проковецъ съ своими товарищами дни 9 л. жовтня два внесены. Одно внесеніе жадае, чтобы выѣдѣлъ краевый скликавъ анкету, котрабы застановилася надъ пытаніемъ дренованія взглядно надъ ревізію закона водного, и на основѣ нарадѣ сен. анкеты виѣсъ на найблизшѣй себіи отпѣвдній предложенію до законовъ. Друге внесеніе мае на цѣлѣ запобѣгти бурлацству и жадае, чтобы выѣдѣлъ краевый выславть для студій колоній роботничихъ и стацій прокормленія существуючихъ въ Нѣмеччинѣ и Голландіи своихъ делегатовъ, котрабы застановилися чѣтпѣвдній заведенія не дали бы ся звѣсти въ Моравії. О тоймъ мае выѣдѣлъ краевый на найблизшѣй себіи здати соймову справу. — Посоль Гаильцельть виѣсъ интерцеляцію що до музыки съ танцами на селѣ. Въ колькохъ случаюхъ заборонило начальство громадеке такихъ музыкахъ а выѣдѣлъ краевый покасувавъ заказы и давъ призведеніе.

(Дальматинскій шкѣльній власти) допускаются мимо ясного выслову закона надѣжутъ въ шкѣльництвѣ на кривду славянскаго населенія. Поставивъ новелѣ шкѣльной мае въ семинаріяхъ учительскихъ лиши той языку уважатися за предметъ обовязковъ, который есть выкладывъ, а другій языкъ лишь тогда може бути предметомъ обовязкової науки, наколи министерство на се дастъ спеціальнѣе призволеніе. Хочъ ит. Дальматинъ о таке приваденіе нѣкто не старався, аѣнъ не выедавъ подобного приваденія миистеріального, то въ учительской семинаріи въ Зарѣ учатъ обовязково таки нѣмечкого якъ и италийскаго языка. Газета "Narodni List", подносячи тѣ аномаліи замѣчае, что непотрѣбне перетяжене учениковъ наукю чужихъ языковъ есть зъ одной стороны подъ взглядомъ педагогичкимъ неотпѣвднѣ, зъ другою же стороны не мае наука тыхъ языковъ нѣкто практичнѣе вартости. — Зъ нашои стороны пригадуємо лишь, чо и наша отношенія шкѣльній зовѣмъ аналогичнѣ дальматинскимъ, та що и у насъ въ всѣхъ Галичинѣ мимо всякихъ резолюцій и петицій жадаючихъ выслиживанія польскаго языка зъ пляну наукового народныхъ школъ не приходить нѣкому въ сферахъ рѣшаючихъ на думку — увзгляднити педагогичнѣе практическіе домагаїа.

(На границѣ угорско-румунскѣй) прішло сини дни до сумного выпадку. На територіи нѣбы румунскѣй существуетъ отъ давна оборонна касарна выбудованіе австрійскими войсковыми властами. Не давно зайняли туго касарню румунскій войска, а наслѣдкомъ сего мавъ австрійскій командини надграницію области выгнati румуновъ и взяли 18 зъ нихъ въ полонъ. Здається, чо сей поступокъ австрійскаго офицера требуетъ прислати его власной пинціативѣ, а въ виду то го не буде бѣнъ мавъ на взаимнѣй отношеніи обохъ державъ некористного впливу. — Шо однажды подобний выпадокъ дукаютъ, саму вину та

обставина, що доси не полагоджено справы регуляції границъ межи австрійско-угорскою державою а Румунію. Переисправы велися вправдѣ и сего року, не довели однажды зъ вини румунскіхъ делягатовъ до жаднаго результата и комісія мусѣла розйтися бѣложивши далішъ праца на весну.

ЗАГРАНИЦІЯ.

До ситуації. Коли по сѣй сторонѣ Рену обходять величаве сяято открытия памятника сполученія Нѣмеччини и побѣди Француза, коли Бломаркъ по поводу того торжества завзывае Нѣмцѣвъ до тымъ большого и тѣснѣшаго сполученія, щобъ тымъ способомъ велика нѣмецка держава могла тымъ беспечнѣше сповинти свою задачу: дѣлються по тamtой сторонѣ Рену рѣчи, котріи звергаються на себе очи цѣлої Европы. Коли пытася мимо волѣ: до чого се доведе, що зъ сего буде? Якъ той deus ex machina на сценѣ, являє испанський король въ Парижи, а за его прїездомъ поступає цѣлый рядъ на око малозначаючихъ но глубоко сягаючихъ фактівъ въ внутрѣшнє життя французского народа. Длячого король Альфонсъ выбравшися до Парижа и то якъ разъ по подорожи до Нѣмеччини, трудно нынѣ отгадати, хочь треба признати, що найбльше спонукала его до того особиста прихильність для Франції и Француза. Розваживши однажды, що король має досить часу розѣйтися, що его яко прихильника Нѣмеччини що бльше яко власті тела нѣмецкого полку може отрѣгти въ Парижи тымъ бльше, що французскій радикальный журналъ зовѣмъ не таились и не мовчали съ своими поглядами на его отношенія до Нѣмеччини, мимо волѣ приходить на гадку, чи подорожъ короля Альфонса крѣмъ заявленія спорѣдненому народови не мала ще якои другої цѣли, котра однажды розбилася о французку загорѣлость и черезъ те вже въ самомъ зародѣсталася безпредметовою. Будь що будь подорожъ испанського короля не збогала безъ глубокихъ и немаловажныхъ наслѣдківъ. Цѣла демонстрація, якъ понятно, не отнosiлася противъ испанскаго короля, лишь противъ властителівъ полку аугсбуркіихъ улановъ, значить отже, демонстрація була выправлена противъ Нѣмцѣвъ и всего, що личь догадує Французъ побѣдителя зъ іподѣ Седану. Отношенія Француза до Нѣмеччини погрѣшились отъ часу прїезду короля Альфонса такъ якъ що нѣколи передъ тымъ и якъ бы бѣношена Франциі до иншихъ державъ лишь трохи були лѣпши, певно можнабы сказатьи, що година реванжу для Франції вже выбила. Позаякъ се однажды неможливе, проявилось розъярене противъ Нѣмцѣвъ внутрѣшнюю борю. Дуже напружений бѣношена Франциі и внутрѣшна борба сторонництвъ, се отже головний наслѣдокъ подорожъ испанскаго короля до Парижа. Уступленіе Тибодена не могло нѣкакъ залагодити внутрѣшній борбѣ, напротивъ, оно еи ще збоглило. Генераль Тибоденъ до свого выгнанія не отгryзває жаднога ролю политичкимъ, а мамо того тѣшився великою симпатію всѣхъ сторонництвъ. Причинаю тога было заразъ прїступленію почали на него нападати Нѣмцѣ, будьтобъ онъ яко нѣмецкій пілнникъ утѣкъ зъ пілні и зломивъ дане ворогови слово Ненависть ворога позыкала ему симпатію у своихъ. Прогнаніемъ Ордеаністовъ стався онъ знову душою радикаловъ. Нынѣ, коли ген. Тибоденъ змушений бѣстѣвъ уступити, повстало мѣжъ радикалами велике негодованье, а то ще тымъ бльше, коли по неслася вѣсть, що усунене его наступило на жаданье Испаніи. Негодование радикаловъ звернулось впросто до самого Феррого и его прихильниковъ, которыхъ підозрѣвають, що они приготовляють дорогу Орлеаністамъ. Си знову тѣшатся потайкомъ зъ тога неудоволенія радикаловъ, а мимо того нападаюти на Феррого и закидають ему, що онъ хоче завести червону республику. Такъ отже попри велике розъярене цѣлої Франції противъ Нѣмеччини розпочалася ще завзята борба мѣжъ французкими сторонництвами. Додаймо ще до сего дуже напружений бѣношена кабінету до самого представителя республики, а будемо мали хочь маленький образъ безладу и неудоволенія въ самомъ внутри Франції. Ще сумнѣйше выглядываютъ бѣношена Франциі на виѣ.

Давній впливъ Франції на середземнѣй мори южнѣ вже не істисте; Англія стала сиже цѣлого моря, а Италія и Испанія стараються всячкими сплами статися хочьбы си трапантами. До сего помагає имъ Нѣмеччини. И знову одна причина бльше до піенависти Франції противъ Нѣмеччини. Стратиши значеніе на середземнѣй мори, старалася Франція отзыскати страту въ Азії, але и тамъ еи не ведеся, а Англія готова єї въ кождой хвили становити въ помочи, що би лишь зъ бѣгіи позбутился. Такъ отже розбивається Франція на всѣ боки и нѣгде не знаходить собѣ підмоги, а тымъ часомъ Нѣмцѣ все роблять, що могутъ, щобъ лишь підкопати значеніе и силу Франції. Такъ арештували недавно въ Метці посла Антоана за то, що будьтобъ онъ стоявъ въ тайной звязи съ французкими патріотами и приготавлювали въ заборонихъ краяхъ ворохобию противъ Нѣмеччини. Показуєши однажды, що Антоанъ не мавъ зовѣмъ такої гадки и що въ загалѣ нѣкого противаконного не робивъ, а уваженіе его мало лишь на цѣли ще бльше розъярити Француза и бѣдъ чи не спонукати ихъ до послѣднійроку рознику, до котрого Французы нѣкакъ бльше готовы якъ коли небуду, бо сподвигаються республиканскаго руху въ Италії и Испанії. Такъ отже стоять рѣчи въ Франції. Коли такъ въ Франції загальнѣ певдоволеніе вырождже борбу и анахизмъ, найблизша сусѣдка си Испанія зачинає значно піднимати. Ще до

недавна була она зовѣмъ виключена отъ загальногого концепту европейскаго, а нынѣ признають ѹвѣсть голосъ въ такъ важнѣй справѣ, якъ справа канала суецкого. Значеніе теперѣшніи Испанії безперечно не позостане безъ впливу и въ Африцѣ, где сходяться интересы Франції и Испанії. Внутрѣшнє же положеніе Испанії не єсть знову такъ зле, якъ то представляють собѣ Французы. Послѣдна ворохобия виказала ясно, що республиканізмъ въ Испанії не має здорового грунту и що жаденъ Зорилія не въ силѣ перевернуты нынѣшній порядокъ. Змѣна кабінету Сагаста може ще бльше причинити до скрѣпленія монархії, котра, оираючись на прихильність перворядовихъ державъ, зможе опертись всячкимъ внутрѣшнімъ неспокойствомъ. — Подобно якъ въ Испанії, маєся рѣчъ и въ Италії; и тутъ — по крайній мѣрѣ хочь на теперъ — нѣкто не думаетъ утвореню въ Италії республики. Ирридентисты, хочь вправдѣ бѣтъ часу до часу дають Ѣбѣдіть знати, все таки не мають анѣ такої силы, анѣ такого значенія, щобъ могли статися небезпечніми для монархичної Италії. Впрочемъ Италія, звѣздана тѣсно съ Австрією и Нѣмеччиною, смотрить лишь на свої внутрѣшній розвой и на полѣпшанье своїхъ интересовъ на морі середземнѣмъ и въ Африцѣ.

Инакше маєся рѣчъ на балканскому півостровѣ. Ту въ послѣдніхъ часахъ наробилось только шуму и крику, що вже здавалось, ѹзъ заносится на Ѣщо дуже недобого. Тымъ часомъ сталося інакше. И тутъ все на хвильку притихло, хочь бѣдай чи не для того, ѩобъ колиси познѣше дати тымъ ширшу підставу до загальногого зavorушения. Въ Сербії здавалось, ѩо радикали перевернуты цѣле молоденькое королевство горб ногами, тымъ часомъ пріѣзджає король, покликавши новий кабінетъ, замыкає скунціну, та звѣздана офіційрѣвъ, ѩобъ крѣпко стояла пра Нѣмъ и по магали єму воювати радикаловъ, а тѣжъ сама страшній радикали приходять по замкненю скунціни съ королемъ розпращаються и подякувати єму, ѩо зволивъ замкнути скунціну. Характеристичніми суть теперѣшній бѣношена Сербії до австрійско-угорской державы. Чого Австрія довго могла осягнути т. є. погончена желѣзно-дорожній справы, се вже осягне она въ найблизшому часѣ. Характеристичнімъ есть такожъ, ѩо два найбльши достойники въ сербокомъ королевствѣ, именно митрополитъ и теперѣшній президентъ министрѣвъ суть австрійскими підданнми. Такъ отже усунене въ Сербії небезпеченство, якъ ще недавно грозило, але чи єго на завѣдги отверено, се рѣчъ друга. Теперѣшній кабінетъ не може тѣшитися великою симпатію въ краю, хочь онъ єнъ королеви дуже на руку, яко єго будучнѣсть покажется по найблизшому скликаню скунціни. На теперъ только можна сказатьи, ѩо кабінетъ Кристича прихильній династії, не змѣнить дотеперѣшній системи и останеть якъ и уступивши прихильнімъ для Австрії. Ишої гадки есть "Нов. Врем." Оно ось якъ каже: Президентъ министрѣвъ Кристич есть зручній дипломато, суть теперѣшній бѣношена Сербії до австрійско-угорской державы. Чого Австрія довго не сподобалася перемъскимъ верховодцямъ; п. Лозинський показався имъ ультра-консервативомъ, якимъ онъ вправдѣ и есть въ соймѣ. Для того то перемъскій аранжеры выбору выгладили собѣ другого кандидата, адвоката дра Лобачевскому.

(+) П. Владислава Лозинського не дуже раді мати послемъ горожане Перемъши. Ишо дѣло виѣбръ зъ куріи громадъ сельськихъ, а інше дѣло выбиръ зъ мѣста. Коли п. Лозинський ставався о выбиръ зъ сель "турецкого" виѣборчого округу, то досить єму було зробити визитъ гдѣякимъ панамъ зъ турецкихъ урядівъ, а о якості кандидатської бѣсѣдѣ єму и не снілося. Въ Перемъши вже інакше; п. Лозинський не мігъ обмежитися на самі визити, треба було виїстути съ кандидатською промовою — и, оть лиху, промова его не сподобалася перемъскимъ верховодцямъ; п. Лозинський показався имъ ультра-консервативомъ, якимъ онъ вправдѣ и есть въ соймѣ. Для того то перемъскій аранжери выбору выгладили собѣ другого кандидата, адвоката дра Лобачевскому.

— До гр. рус. семинарії духовної въ Римѣ принятъ на I рѣкъ богословія пп. I. Мих. Лукавскій, 2. Евст. Хоманъ и 3. Ст. Юрикъ.

— Посада учителя хорального спѣву съ рѣчною пластиною 400 зр. буде откryта въ рускій семинарії духовної во Львовѣ.

— Въ Рождество має бude откryта антика. Долинська староста розписує на тую антику конкурсъ съ речинцемъ до 19 (31) жовтня с. р.

— Въ селѣ Дороговѣ, повѣтѣ станиславовскому, будуща заходомъ громада хороша нова школа. Виѣбръ Іоанна Забільскаго давъ цѣлкомъ безъзинтесовно весь матеріалъ. При школѣ находитися такожъ канцелярія громадка. Найбльшу заслугу коло вибудованія школы має ч. Іосифъ Кащуба, членъ ради школы мѣ

